

Arrest

nr. 230 435 van 18 december 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN DER SCHUEREN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 19 september 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 19 augustus 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. RAHOU, die *loco* advocaat F. VAN DER SCHUEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 april 2018 diende verzoeker een aanvraag in van wettelijke samenwoning in functie van M.H., van Nederlandse nationaliteit.

1.2. Op 27 augustus 2018 gaf de Procureur des Konings van Antwerpen een negatief advies met betrekking tot de verklaring van wettelijke samenwoning.

1.3. Op 6 september 2018 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand om de wettelijke samenwoning te registreren.

1.4. Op 24 augustus 2018 diende verzoeker een eerste aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Deze aanvraag werd geweigerd op 20 februari 2019. Verzoekers beroep tot schorsing en nietigverklaring tegen deze aanvraag werd verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) met het arrest nr. 222 971 van 20 juni 2019.

1.5. Op 26 februari 2019 diende verzoeker een tweede aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, op grond van artikel 47/1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.6. Op 19 augustus 2019 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 69ter1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.02.2019 werd ingediend door:

Naam: M.

Voorna(a)m(en): N.

Nationaliteit: Algerije

Geboortedatum: 25.07.1984

Geboorteplaats: T.

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

☐ *De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.*

Betrokkene vroeg op 26.02.2019 voor de tweede maal gezinshereniging aan met zijn aangehaalde feitelijke partner, zijnde H. M. J. A., van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...), op basis van artikel 47/1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie'.

Betrokkene bewees onvoldoende een duurzame relatie te hebben met de referentiepersoon.

Op 12.04.2018 legden betrokkenen een verklaring wettelijke samenwoning af.

Op 27.08.2018 gaf de procureur des Konings te Antwerpen een negatief advies met betrekking de afgelegde verklaring van wettelijke samenwoning:

'Mijn ambt is van oordeel dat er in casu sprake is van een schijnsamenwoning en verleent dan ook een negatief advies.

Uit geheel van omstandigheden blijkt immers dat de intentie van minstens één van de partners kennelijk enkel gericht is op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van wettelijk samenwonende.

Dit advies is onder meer gebaseerd op volgende elementen:

- *Illegaal verblijf*: meneer verblijft illegaal in België en kan via een wettelijke samenwoning met mevrouw legaal verblijf krijgen.
- *Snelle gang van zaken*: betrokkenen leerden elkaar kennen in mei/juni 2017 in bakkerij R. Opvallend is dat de bakkerij niet vlakbij de toenmalige woonplaatsen van beiden gelegen is. Tevens opvallend is dat meneer de naam niet kent, terwijl hij volgens mevrouw wel de eigenaar kent (net zoals zij). Tevens opmerkelijk is dat in het dossier wettelijke samenwoning met haar vorige partner K. S. mevrouw eveneens spreekt over een ontmoeting in "café" R. in de (...), mogelijk gaat het over dezelfde zaak? Mevrouw woonde ten tijde van de kennismaking nog samen met K.S. °17.11.1980, eveneens een illegale man met wie in 2015 een wettelijke samenwoning probeerde af te sluiten, maar deze werd geweigerd omdat na onderzoek verschillende elementen erop wezen dat het om een schijnwettelijke samenwoning ging. K. kreeg uiteindelijk verblijf op basis van een gezamenlijk kind. Kort na de eerste kennismaking begonnen meneer en mevrouw een relatie en eind 2017 gingen ze samenwonen. Mevrouw woonde tot 25 augustus 2017 nog op hetzelfde adres als K. Het is onduidelijk vanaf wanneer er sprake is van een serieuze relatie, volgens meneer vanaf eind juni 2017, volgens mevrouw vanaf eind december 2017. Op 12 april 2018, dus nog geen jaar na de eerste kennismaking, legden ze een verklaring wettelijke samenwoning af.
- *Tegenstrijdige verklaringen*: volgens mevrouw werkte ze voordien in een callcenter voor Luminus, volgens meneer was het voor Saturn. Volgens mevrouw had meneer eerder een vriendin met wie er verdere plannen waren, maar haar familie was er tegen, volgens meneer had hij nooit eerder een serieuze relatie en plannen voor een huwelijk of wettelijke samenwoning.
- *Leeftijdverschil*: mevrouw is 5 jaar ouder dan meneer, wat in de moslimcultuur ongebruikelijk is.
- *Tradities niet nageleefd*: beiden zijn moslim. Toch werden hun culturele tradities niet nageleefd: er was geen sprake van een handvraging, verloving, religieus huwelijk, huwelijksfeest,... vooraleer samen te wonen.
- *Zwakke sociale positie mevrouw?*: mevrouw heeft reeds een kind met problemen, en is werkloos. Meneer wil graag nog 2-3 kinderen met mevrouw, maar er werd reeds een eierstok weggenomen bij mevrouw en volgens meneer moet de tweede eierstok mogelijk ook weggenomen worden. Een huwelijk is in Marokko gericht op het stichten van een gezin. Als mevrouw meneer geen kinderen meer kan schenken, rijst de vraag of hij wel bij haar zal blijven.
- Mevrouw heeft reeds verblijf verschaft via een huwelijk aan K H, en probeerde via een wettelijke samenwoning verblijf te verschaffen aan K S, maar dit werd geweigerd na onderzoek. Intussen heeft K S wel verblijf op basis van een kind met mevrouw.
- *Geen medewerking*: tijdens een onaangekondigde samenwoningstcontrole gaf niemand thuis. Op de brievenbus en de bel staat enkel de naam van mevrouw vermeld. Meneer gaf wel gevolg aan de uitnodiging om zijn vingerafdrukken te laten nemen, maar beiden gaven geen gevolg aan de uitnodiging voor verhoor.
- *Aliassen*: meneer is gekend onder de aliasen N. M. °1986, N. M. °25.07.1987, en J. A. °09.07.1977. Onder deze laatste alias pleegde hij een winkeldiefstal begin 2017'

Bij een feitelijk partnerschap in de zin van de vreemdelingenwet dient er, net zoals bij een wettelijke samenwoning, sprake te zijn van een relatie met een duurzaam karakter. Dat is gelet op wat voorafgaat manifest niet het geval. Uit het advies van de Procureur blijkt dat betrokkene niet de intentie heeft om een duurzame "affectieve" levensgemeenschap op te bouwen met zijn partner. Betrokkenen misbruiken de procedure van feitelijk partnerschap louter om, via een andere weg, een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, aldus tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

Betrokkene toont dus niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1,1° van de wet van 15.12.1980. De in het kader van de voorgelegde elementen (ongedateerde foto's, gedateerde foto's, medische documenten,...) doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken

Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie werd niet afdoende aangetoond. Het staat beiden vrij zich elders te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun contacten zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft

en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt.
(...)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“Schending van art. 47/1 en artikel 47/3 van de Vreemdelingenwet. Schending van de materiële en formele motiveringsplicht. Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Schending van 52 § 4 vijfde lid van het KB Vreemdelingen.

1.

Artikel 47/1, 1° stelt het volgende:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd: 1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, §2, 2°.”

Artikel 47/3 stelt het volgende:

“§1 De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie. Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen. Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.”

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht, heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De artikelen 2 en 3 van genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze.

Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De hoorplicht houdt in dat het bestuur, bij afwezigheid van een formele regeling ter zake, niemand een voordeel kan weigeren dat zijn belangen aanmerkelijk kan beïnvloeden, noch hem dergelijk voordeel kan ontnemen noch hem een sanctie met een voldoende ernstig karakter kan opleggen zonder dat de betrokkene vooraf de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen.

Bij de aanvraag van een voordeel is in beginsel aan deze voorwaarde voldaan doordat de aanvrager in zijn aanvraag alle nuttige elementen kan laten gelden (RvS 9 september 2015, nr. 232.145, Khusbeen). (RvV arrest nr. 177 911 dd. 18.11.2016)

2.

Verzoeker en mevrouw H. zijn hun relatie gestart in juni 2017.

De relatie is snel serieus geworden, waarbij geregeld samen uitstapjes worden gedaan. Ook de dochter van mevrouw H., vrienden en familieleden zijn nauw aanwezig bij de relatie wat o.a. blijkt uit de veelvuldige dagen die zij samen doorbrengen (zie stukken).

Verzoeker woont sinds december 2017 samen met zijn partner.

Verwerende partij meent dat betrokkenen de procedure van het feitelijk partnerschap misbruiken om een verblijfsrechtelijk voordeel te krijgen.

Verzoeker stelt vast dat in de bestreden beslissing niet meer wordt gedaan dan het citeren van het advies van de procureur des konings, dat niet meer dan een advies is, zodat een eigen afweging van de gemachtigde volledig ontbreekt.

Verwerende partij baseert zich uitsluitend op het advies van de Procureur des Konings om te besluiten dat verzoeker niet de intentie zou hebben om een duurzame, affectieve levensgemeenschap op te bouwen met zijn partner.

Verwerende partij laat na de talrijke voorgelegde documenten in haar oordeel te betrekken.

Verzoeker vraagt zich zelfs af of deze documenten überhaupt werden bekeken, nu klaarblijkelijk enkel het negatieve advies van de Procureur werd bekeken?

Verwerende partij stelt enkel:

“de in het kader van de voorgelegde elementen (ongedateerde foto's, gedateerde foto's, medische documenten,...) doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.”

Verzoeker had in het kader van de thans voorliggende aanvraag gezinshereniging een hele reeds overtuigde documenten voorgelegd die wel degelijk gedateerd zijn én eveneens recent zijn en dateren van na het gegeven advies van de Procureur des Konings, oa:

- Medische attesten waaruit bleek dat mevrouw H. zwanger was maar helaas een miskraam heeft gekregen*
- Meer dan honderd gedateerde foto's van het koppel met elkaar, met de dochter van mevrouw H., met familieleden en gemeenschappelijke vrienden;*
- Bewijzen samenwoning op basis van facturen op naam van verzoeker met vermelding van het adres van mevrouw H., huurovereenkomst, briefwisseling via de post;*
- Hotelboeking in Brussel*
- Verklaringen*

Deze nieuwe stukken tonen aan dat verzoekers een oprecht gezinsleven hebben, dat zij hun dagen samen doorbrengen meestal in het bijzijn van het minderjarig dochtertje van mevrouw H., dat zij samenwonen sinds december 2017 (al meer dan één jaar), dat er intense contacten met familieleden en vrienden zijn, en dat zij aldus samen een gezins- en sociaal leven hebben.

Deze stukken tonen aan dat verzoekers wel degelijk een gezinscel vormen en dat het gedateerd advies van het parket niet strookt met de realiteit.

3.

Dat verzoek in eerste instantie opmerkt dat geen enkel document wordt besproken noch betrokken in de bestreden beslissing, terwijl juist op grond van deze documenten moest zijn geoordeeld of er sprake is van een deugdelijk bewezen duurzame relatie conform artikel 47/1, 1° VrW.

Volgens artikel 47/3 Vreemdelingenwet mag het bestaan van een duurzame relatie met alle gepaste middelen worden aangetoond.

De stelling “dat de in het kader van de voorgelegde elementen (ongedateerde foto's, medische documenten,...) doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen”, is onterecht.

Door de voorgelegde stukken waarvan velen recent zijn én dateren van na het advies van de procureur des Konings niet te bespreken noch te beoordelen schendt verwerende partij artikelen 47/1 en 47/3 Vreemdelingenwet.

4.

In tweede instantie merkt verzoeker op dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is, laat staan zorgvuldig.

Verwerende partij ontwikkelt zelf nauwelijks een eigen motivering, maar aanvaardt zonder meer een advies van de procureur des konings.

Verwerende partij laat na de voorgelegde documenten in concreto te beoordelen. Er wordt niet gemotiveerd waarom die documenten, waarvan velen dateren van na het advies van de procureur des konings, niet aantonen dat verzoeker en mevrouw H. een duurzame relatie hebben.

Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier blijkt dat verwerende partij bij het nemen van haar beslissing daadwerkelijk rekening heeft gehouden met de nieuwe toegevoegde stukken.

Uit het niets blijkt dat verwerende partij de documenten daadwerkelijk in rekening heeft genomen bij het nemen van de bestreden beslissing. Nog minder blijkt dat verwerende partij concreet is nagegaan of deze documenten op datum van de beslissing een bewijs vormen van een duurzame relatie.

Het advies van 27/08/2018 van de procureur dateert van meer dan één jaar geleden, een advies dat geen rekening heeft gehouden met de talrijke gedateerde foto's die voorliggen van verzoeker met mevrouw H. en haar dochter en overige familieleden en vrienden, bewijzen van samenwonen, medisch doktersattest die aangaf dat mevrouw zwanger was en de verklaringen van vrienden.

De overweging "de in het kader van de voorgelegde documenten (ongedateerde foto's, medische documenten, ...) doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen", is vaag, louter affirmatief en slechts een passe-partout-antwoord voor eender welke aanvraag.

Hieruit blijkt op geen enkele manier dat rekening is gehouden met de nieuwe stukken die hun gezinsleven aantonen.

Verzoeker benadrukt dat de bestreden weigeringsbeslissing slechts steunt op een advies van het parket, gegeven meer dan één jaar geleden. Een eigen afweging, waarbij alle op dat ogenblik voorhanden zijnde gegevens en stukken zichtbaar worden betrokken, dringt zich op.

De afweging is niet voldoende zorgvuldig doorgevoerd.

De afweging is niet gebeurd op basis van een correcte feitenvinding op basis van de beschikbare gegevens.

Verwerende partij schendt haar motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster verwijst naar een recent arrest van Uw Raad RVV 9 juli 2018 nr. 206.636 (zie stuk 4) waarin op dezelfde manier werd geoordeeld.

5.

Hoewel verzoeker zich realiseert dat uw Raad niet bevoegd is te oordelen over argumenten die worden ingebracht tegen het negatief advies van de Procureur, benadrukt hij thans voor de goede orde dat er nooit sprake is geweest van een schijnsituatie die enkel zou zijn gericht op het bekomen van een verblijfsrechtelijke voordeel.

Hij heeft integendeel een duurzame partnerrelatie die reeds standhoudt sedert juni 2017 tot op heden. Zij hebben een oprechte relatie, wonen al meer dan één jaar officieel samen met het dochtertje van mevrouw H. voor wie verzoeker mee de zorgen draagt. Er is wel degelijk sprake van een oprecht gezinsleven en verzoekers hebben wel degelijk de intentie om een duurzame, affectieve

levensgemeenschap op te bouwen. Met alle voorgelegde nieuwe stukken proberen verzoekers aan te tonen dat zij dagelijks intens samenwonen en een gezinsleven uitbouwen.

Dat verzoeker concludeert dat alle motieven vermeld in de bestreden beslissing foutief zijn.

Dat in deze omstandigheden niet anders kan worden besloten dan dat de beslissing niet afdoende werd gemotiveerd.

Dat verwerende partij onzorgvuldig te werk is gegaan.

Dat zij daarmee art. 47/1 en 47/3 van de Vreemdelingenwet schendt.”

2.1.2. Na een theoretische uiteenzetting van de aangevoerde rechtsregels voert verzoeker *in concreto* aan dat de bestreden beslissing louter gesteund is op een advies van de Procureur des Konings en dat een eigen afweging van de gemachtigde volledig ontbreekt. Verzoeker voert aan dat hij talrijke documenten heeft neergelegd, zoals medische attesten waaruit bleek dat zijn partner zwanger was, meer dan honderd gedateerde foto's, bewijzen van samenwonen op basis van facturen, een hotelboeking in Brussel en verklaringen van derden. Verzoeker voert aan dat deze documenten niet besproken werden ondanks dat deze het bewijs vormen van de deugdelijk bewezen duurzame relatie op grond van artikel 47/1, 1°, van de vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst er ook op dat het advies van de Procureur des Konings reeds een jaar oud is en dat de verwerende partij heeft nagelaten de documenten waarvan vele dateren van na het advies van de Procureur des Konings *in concreto* te beoordelen. De bestreden beslissing beperkt zich tot een vage standaardmotivering zonder dat hieruit blijkt dat daadwerkelijk met deze stukken werd rekening gehouden.

2.1.3. In de bestreden beslissing worden de motieven uit het negatief advies van het parket met betrekking tot de samenwoning overgenomen. Na het citeren van deze motieven wordt besloten dat hieruit blijkt dat geen sprake is van affectieve levensgemeenschap. Vervolgens wordt gesteld: *“De in het kader van voorgelegde elementen (ongedateerde foto's, gedateerde foto's, medische documenten, ...) doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.” (sic)*

De in de bestreden beslissing overgenomen motieven op grond waarvan wordt geoordeeld dat het een schijnwoning betreft, zijn de volgende:

“- verzoeker kan via een wettelijke samenwoning met mevrouw legaal verblijf krijgen.

- betrokkenen leerden elkaar kennen in mei/juni 2017 in bakkerij R. Opvallend is dat de bakkerij niet vlakbij de toenmalige woonplaatsen van beiden gelegen is. Verzoeker kent de naam niet, terwijl hij volgens zijn partner wel de eigenaar kent (net zoals zij). Tevens opmerkelijk is dat in het dossier wettelijke samenwoning met haar vorige partner K S mevrouw eveneens spreekt over een ontmoeting in “café” R. in de (...), mogelijk gaat het over dezelfde zaak?

- Mevrouw woonde ten tijde van de kennismaking nog samen met K S °17.11.1980, eveneens een illegale man met wie in 2015 een wettelijke samenwoning probeerde af te sluiten, maar deze werd geweigerd omdat na onderzoek verschillende elementen erop wezen dat het om een schijnwettelijke samenwoning ging. K kreeg uiteindelijk verblijf op basis van een gezamenlijk kind.

- Kort na de eerste kennismaking begonnen meneer en mevrouw een relatie en eind 2017 gingen ze samenwonen. Mevrouw woonde tot 25 augustus 2017 nog op hetzelfde adres als K. Het is onduidelijk vanaf wanneer er sprake is van een serieuze relatie, volgens meneer vanaf eind juni 2017, volgens mevrouw vanaf eind december 2017. Op 12 april 2018, dus nog geen jaar na de eerste kennismaking, legden ze een verklaring wettelijke samenwoning af.

- Tegenstrijdige verklaringen: volgens mevrouw werkte ze voordien in een callcenter voor Luminus, volgens meneer was het voor Saturn. Volgens mevrouw had meneer eerder een vriendin met wie er verdere plannen waren, maar haar familie was er tegen, volgens meneer had hij nooit eerder een serieuze relatie en plannen voor een huwelijk of wettelijke samenwoning.

- Leeftijdverschil: mevrouw is 5 jaar ouder dan meneer, wat in de moslimcultuur ongebruikelijk is.

- Tradities niet nageleefd: beiden zijn moslim. Toch werden hun culturele tradities niet nageleefd: er was geen sprake van een handvraging, verloving, religieus huwelijk, huwelijksfeest,... vooraleer samen te wonen.

- Zwakke sociale positie mevrouw: mevrouw heeft reeds een kind met problemen, en is werkloos. Meneer wil graag nog 2-3 kinderen met mevrouw, maar er werd reeds een eierstok weggenomen bij

mevrouw en volgens meneer moet de tweede eierstok mogelijk ook weggenomen worden. Een huwelijk is in Marokko gericht op het stichten van een gezin. Als mevrouw meneer geen kinderen meer kan schenken, rijst de vraag of hij wel bij haar zal blijven.

- Mevrouw heeft reeds verblijf verschaft via een huwelijk aan K H, en probeerde via een wettelijke samenwoning verblijf te verschaffen aan K S, maar dit werd geweigerd na onderzoek. Intussen heeft K S wel verblijf op basis van een kind met mevrouw.

- Geen medewerking: tijdens een onaangekondigde samenwoningstcontrole gaf niemand thuis. Op de brievenbus en de bel staat enkel de naam van mevrouw vermeld. Meneer gaf wel gevolg aan de uitnodiging om zijn vingerafdrukken te laten nemen, maar beiden gaven geen gevolg aan de uitnodiging voor verhoor.

- Aliassen: meneer is gekend onder de aliasen N. M. °1986, N. M. °25.07.1987, en J. A. °09.07.1977. Onder deze laatste alias pleegde hij een winkeldiefstal begin 2017”

De Raad merkt op dat deze motieven door verzoeker niet worden betwist. De Raad merkt evenwel op dat het advies van de Procureur des Konings, uitgebracht op grond van artikel 1476^{quater} van het Burgerlijk Wetboek, een niet-bindend advies vormt, dat gericht is aan de ambtenaar van de burgerlijke stand met het oog op een eventuele beslissing tot weigering om melding te maken van de wettelijke samenwoning in de registers van de burgerlijke stand. Een dergelijk advies houdt enkel het vermoeden in dat er sprake is van een schijnsituatie, waarna de ambtenaar van de burgerlijke stand de samenwoning kan weigeren of erkennen. Zulk een weigeringsbeslissing wordt aangevochten voor de familierechtbank (artikel 1476^{quater}, laatste lid, van het Burgerlijk Wetboek).

In casu wordt het verblijfsrecht niet op grond van een dergelijk geregistreerd partnerschap aangevraagd (wat bijvoorbeeld het geval is in artikel 40bis, §2, 2°, van de vreemdelingenwet) maar enkel op grond van een duurzame relatie in de zin van artikel 47/1, 1°, van de vreemdelingenwet. Niettegenstaande het negatief advies van het parket heeft verzoeker daarna getracht zijn aanvraag te staven met nieuwe stukken. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker ter ondersteuning van zijn aanvraag de volgende stukken neerlegde:

- medische attesten waaruit blijkt dat zijn partner zwanger was, maar een miskraam kreeg;
- gedateerde foto's;
- facturen op naam van verzoeker met vermelding van het adres van zijn partner H., een huurovereenkomst, briefwisseling;
- een hotelboeking in Brussel;
- verklaringen van derden.

Het kwam de verwerende partij toe na te gaan of deze stukken een ander licht kunnen werpen op het negatief advies van het parket, te meer nu het advies van het parket bij het nemen van de bestreden beslissing reeds een jaar oud was en verzoeker zijn aanvraag sedertdien heeft geactualiseerd met nieuwe stukken met betrekking tot de relatie.

Met de zin “De in het kader van voorgelegde elementen (ongedateerde foto's, gedateerde foto's, medische documenten, ...) doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.”, geeft de verwerende partij er geen blijk van deze stukken daadwerkelijk te hebben beoordeeld; meer nog, zij getroost zich zelfs niet de moeite volledig te vernoemen welke stukken haar ter beoordeling werden voorgelegd. De verwerende partij beperkt zich tot een *passe-partout* frase en concludeert uit het negatief advies automatisch dat de nieuwe bewijsstukken geen beoordeling meer behoeven.

In de nota met opmerkingen merkt de verwerende partij op dat de niet gedateerde foto's niet kunnen worden beschouwd als begin van bewijs. Ook de medische documenten die werden voorgelegd vormen geen bewijs van een duurzame relatie. Wat betreft de gedateerde foto's merkt de verwerende partij op dat hieruit niet kan worden nagegaan wanneer deze precies werden genomen, noch in welke context. Zelfs indien wordt aangenomen dat de foto's een bepaalde periode beslaan, kan niet zonder meer op grond van deze foto's worden aangenomen dat er een werkelijke affectieve partnerrelatie is. Met betrekking tot de verklaringen blijkt uit de stukken van het dossier dat het enkel gaat om getuigenverklaringen die weinig of geen bewijskracht hebben.

Hiermee tracht de verwerende partij evenwel slechts een *post factum*-motivering te geven aan haar beslissing; een dergelijke *post factum*-motivering kan het gebrek aan motivering in de bestreden beslissing zelf echter niet herstellen. Bovendien antwoordt de verwerende partij hiermee evenmin op de

andere bewijsstukken die werden neergelegd, zoals het feit dat verzoekers partner zwanger was, de facturen en briefwisseling aan verzoeker op het adres van zijn partner en de hotelboeking.

Er blijkt niet dat de verwerende partij haar beoordeling heeft gesteund op een deugdelijk onderzoek van de persoonlijke situatie van verzoeker en zijn partner. Verzoeker maakt dan ook een schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van de artikelen 47/1 tot en met 47/3 van de vreemdelingenwet aannemelijk.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 19 augustus 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend negentien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT